

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Palotás Ildikó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Lantainé dr. Palotás Ildikó ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Baruch Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Baruch Gábor ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) IV. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, dr. Rónai Ferencné ügyvéd által képviselt VII.rendű alperes neve (VII. rendű alperes címe) VII. rendű és VIII.rendű alperes neve (VIII. rendű alperes címe) VIII. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 3. napján meghozott 35.P.25.046/2009/46. számú részítélete ellen az I. rendű alperes részéről 50. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z- k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét rész- és közbenső ítéletnek tekinti és azt helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.750 (Tizennyolcezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására - 36.000 (Harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

A rész-közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az I. rendű alperes elvált házastársak. Az I. rendű alperes jelenlegi házastársa a VIII. rendű alperes.

A felperes a 2009. szeptember 14. napján az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását, ennek keretében annak megállapítását, hogy a **b-i B.** út 180. szám alatti, az I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott, a tulajdoni lap II. rész 5. sorszám alatt

bejegyzett 400/2540 és a 20. sorszám alatt bejegyzett 276/2540, összesen 676/2540 tulajdoni hányadából 338/2540 rész ráépítés és házastársi vagyonközösség jogcímén megilleti.

Az ingatlan társtulajdonosaival, a II-VII. rendű alperesekkel szemben tűrésre irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő.

Az I. rendű alperes a 2010. május 11. napján kötött, közokiratba foglalt ajándékozási szerződéssel 400/2540 tulajdoni illetőséget házastársának, a VIII. rendű alperesnek ajándékozott. A házastársak a 2010. július 16. napján kötött szerződéssel az ajándékozási szerződést felbontották és az I. rendű alperes az ingatlanon fennálló teljes 676/2540 tulajdoni hányadát a VIII. rendű alperesnek ajándékozta. Erre tekintettel a felperes keresetét kiterjesztette, az I. és a VIII. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a 2010. július 16. napján kötött ajándékozási szerződés, mint fedezetelvonó szerződés a Ptk. 203. § (1) bekezdése alapján vele szemben hatálytalan. Kérte a VIII. rendű alperes kötelezését annak tűrésére, hogy az ajándékozással megszerzett tulajdoni hányadból a felperes az I. rendű alperessel szembeni követelését kielégítse.

Az elsőfokú bíróság részítéletében megállapította, hogy az I. rendű és - helyesen - a VIII. rendű alperes között 2010. július 16. napján létrejött ajándékozási szerződés, amellyel az I. rendű alperes a VIII. rendű alperesnek ajándékozta az ingatlanon fennálló 676/2540 eszmei tulajdoni hányadát, a felperes viszonylatában hatálytalan. A VIII. rendű alperes a tulajdonába került ingatlanhányadból a felperesnek az I. rendű alperessel szembeni követelése kielégítésének tűrésére köteles.

A Pp. 221. § (2) bekezdése szerinti rövidített indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a részítélettel elbírált kereseti kérelmet, az ajándékozási szerződés felperessel szembeni, a Ptk. 203. § (2) bekezdésén alapuló hatálytalanságát az I. és a VIII. rendű alperesek elismerték.

A részítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

Érvei szerint a részítélet meghozatalának nem volt indoka, mivel a perben következetesen vitatta az ingatlanhányadra érvényesített felperesi tulajdoni igényt.

Az elajándékozott 676/2540 tulajdoni hányad részben ajándékozás, részben öröklés jogcímén került tulajdonába. Az ingatlanhányad ezért a Csjt. 28. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján különvagyon.

Az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen a felperes tulajdonszerzését kellett volna vizsgálnia. A szerződés hatálytalansága csak a felperes ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonszerzésének megállapítása után bírálható el.

A felperes és a VII. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú részítélet helybenhagyását kérték.

A további alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés alaptalan, az elsőfokú bíróság döntése érdemben helytálló, nincs indoka a Pp. 252. § (2), illetve (3) bekezdés alkalmazásának.

A Csjt. 27. § (1) bekezdésében foglalt törvényi vélelem szerint a házastársak osztatlan közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve ezt, ami valamelyik házastárs különvagyonába tartozik. A Csjt. 30. § (1) bekezdése szerint a vagyontársaság fennállása alatt, továbbá a házassági életközösség megszűnésétől a közös vagyon megosztásáig terjedő időben csak a házastársak közös egyetértésével lehet a vagyontársasághoz tartozó tárgyakat elidegeníteni, vagy általában olyan vagyoni jogi rendelkezést tenni, amely nem a házastársak különvagyonára vonatkozik.

A perbeli ingatlanhányad az ingatlan-nyilvántartás szerint az I. rendű alperes kizárólagos tulajdona, a felperes tulajdonszerzését a közös vagyontól, illetve a különvagyonától fedezett, az ingatlanra fordított értéknövekményt eredményező beruházásokra alapítja. A peradatokból kitűnően az I. rendű alperes a felperes által állított munkálatok egy részét elismerte, kizárólag azok műszaki költségét, fedezetét és az értéknövekmény mértékét vitatta. Ebből következően a vagyontársaság megosztása előtt a jelenlegi házastársával kötött ajándékozási szerződés a közös rendelkezési jog megsértésének jogkövetkezményeként a Ptk. 203. § alkalmazását veti fel.

A hivatkozott törvényhely (1) bekezdése szerint az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy rá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. A (2) bekezdés kimondja, hogy ha valaki hozzátartozójával köt ilyen szerződést, a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell. Az idézett rendelkezésből következik, hogy a szerződés hatálytalanságának törvényi feltételei vagylagosak. A jogszabály megsemmisítő rendelkezést nem tartalmaz, ezért fedezetelvonó jogügyletnek minősülhet a jogerős ítélettel még el nem bírált követelés, igény kielégítésének megghiúsulására irányuló szerződés is (EBH2000. 306).

Az ügyben az I. és a VIII. rendű alperesek között ajándékozási szerződés jött létre, ezért az ingyenesség ténye vitathatatlan. Az I. rendű alperes tulajdoni illetőségének átruházása a felperes vagyontársasági igényének kielégítési alapját nyilvánvalóan elvonta. Az ügyletkötő felek erre irányuló szándékát a szerződéskötés körülményei, az I. és a VIII. rendű alperes perbeli nyilatkozatai egyértelműen alátámasztották. Az elsőfokú eljárásban az egymással közeli hozzátartozói kapcsolatban álló I. és VIII. rendű alperesek elismerték az ajándékozási szerződés felperessel szembeni hatálytalanságát.

Az elsőfokú bíróság a fentiekre tekintettel megalapozottan állapította meg a hatálytalanság jogkövetkezményeként, hogy az ingatlan tulajdonosa, a VIII. rendű alperes túlnyomórészt köteles a felperes igényének kielégítését az ajándék jogcímén megszerzett ingatlanhányadból. A felperes tulajdonjoga megállapítását az átruházott ingatlanhányad $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségére érvényesítette, ezért az

ajándékozási szerződés hatálytalanságának jogkövetkezménye legfeljebb az igényelt tulajdoni hányad erejéig alkalmazható. A felperest ténylegesen megillető tulajdoni hányad az elkülönített, a házastársi közös vagyon megosztása iránti kereseti kérelem eldöntésével határozható meg. Ebből következően az elsőfokú részítélet az elbírált kereseti kérelem, az ajándékozási szerződés hatálytalanságának jogalapját bírálta el, ezért az elsőfokú határozat a Pp. 213. § (2) és (3) bekezdése szerinti rész-közbenső ítéletnek minősül.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét a 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú perköltség, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján meghatározott, az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti fellebbezési illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében megállapított fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a PK 154. számú állásfoglalásra és a 4/2009. (XII. 14.) PK vélemény I. pontjára utalással, a Pp. 239. §-a folytán irányadó Pp. 78. § (1) bekezdésén, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. november 15.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
Szirmai Nikoletta
bírószági ügyintéző